

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Liliana Pasat, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 ianuarie 2020, în cauza penală, în privința lui

Andrițchi Vadim XXX, născut la XXX, originar din XXX și domiciliat în XXX;

și

Tîltu Serghei XXX, născut la XXX, originar din XXX și domiciliat în XXX

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 07.06.2019 pînă la 24.09.2019;

Instanța de apel de la 16.10.2019 pînă la 29.01.2020;

Instanța de recurs de la 06.05.2020 pînă la 15.07.2020.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț sediul Central din 24.09.2019, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală:

- Andrițchi Vadim a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 3000 unități convenționale, ceea ce constituie 150 000 lei.

- Tîltu Serghei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, ceea ce constituie 150 000 lei.

În conformitate cu art. 65 alin. (3) Cod penal, au fost privați Andrițchi Vadim și Tîltu Serghei de dreptul de a exercita funcții publice în cadrul MAI pe un termen de 4 ani.

2. Adoptând sentința în cauză instanța de fond a reținut că, Andrițchi Vadim, activând în funcția de ofițer de investigații al Biroului zonal Poliție Criminală al sectorului de poliție nr. 1 al IP Florești al IGP a MAI, numit în funcția respectivă prin ordinul nr. X ef din X, acționând intenționat și din interes material, prin înțelegere prealabilă și împreună cu ofițerul de sector al Sectorului de poliție nr. 1 al IP Râșcani al IGP a MAI, materialele în privința căruia sunt disjuncte într-o procedură separată, și cu ofițerul de investigații al Biroului Crime Grave al IP Florești al IGP al MAI, Tîltu Serghei, începând cu 21.03.2019, susținând prin intermediul lui Cojocar Igor că împreună cu Tîltu Serghei, are influența asupra Ofițerului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Florești care este x ultimului și procurorilor Procuraturii raionului Florești, în gestiunii cărora se afla cauza penală nr. XXX intentată în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b) Cod penal, pe faptul circulației ilegale a drogurilor comis de către persoane necunoscute și care în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2)

Cod penal, sunt persoane publice, în atribuțiile de serviciu ale cărora intră obligația de efectuare a urmăririi penale în conformitate cu legislația în vigoare, a pretins de la X, prin intermediul lui X care este angajat al IP Râșcani, bani ce nu i se cuvin în sumă totală de 2 500 euro, pentru a determina persoanele publice în gestiunea cărora se afla cauza penală nominalizată, să adopte în cadrul urmăririi penale o decizie în favoarea lui Obadă Serghei și anume în sensul înlocuirii măsurii preventive arestul preventiv, aplicată lui X prin încheierea judecătoarei de instrucție din 15.03.2019, cu o altă măsură mai blândă non-privativă de libertate.

Tîltu Serghei, activând în funcția de ofițer de investigații al Biroului Crime Grave al IP Florești al IGP a MAI, numit în funcția respectivă prin ordinul nr. X ef din X, acționând intenționat și din interes material, prin înțelegere prealabilă și împreună cu ofițerul de sector al Sectorului de poliție nr. 1 al IP Râșcani al IGF al MAI, materialele în privința căruia sunt disjuncte într-o procedură separată, și cu ofițerul de investigații al IP Florești al IGP al MAI, Andrițchi Vădim, începând cu 21.03.2019, susținând prin intermediul lui Cojocaru Igor că împreună cu Andrițchi Vădim, are influența asupra Ofițerului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Florești, care este x său și procurorilor Procuraturii raionului Florești, în gestiunea cărora se afla cauza penală nr. X intentată în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b) din Codul penal pe faptul circulației ilegale a drogurilor comis de către persoane necunoscute și care în conformitate cu prevederile art. 123 alin.(2) Cod Penal sunt persoane publice, în atribuțiile de serviciu ale cărora intră obligația de efectuare a urmăririi penale în conformitate cu legislația în vigoare, a pretins de la X, prin intermediul lui Cojocaru Igor, care este angajat al IP Râșcani, bani ce nu i se cuvin în sumă totală de 2 500 euro, pentru a determina persoanele publice în gestiunea cărora se afla cauza penală nominalizată, să adopte în cadrul urmăririi penale o decizie în favoarea lui Obadă Serghei și anume în sensul înlocuirii măsurii preventive arestul preventiv, aplicată lui Obadă Serghei prin încheierea judecătoarei de instrucție din 15.03.2019, cu o altă măsură mai blândă non-privativă de libertate.

Astfel, în scopul realizării intențiilor sale, la 27.03.2019, între orele 18.00-20.00, Andrițchi Vadim împreună cu Tîltu Alexandru, s-au întâlnit pe teritoriul stației PECO „Vento” amplasată în or. Florești traseul R-13 cu complicele, în privința căruia materialele sunt disjuncte, cu care au convenit referitor la suma de 2 500 euro, care urma să fie transmisă lor de către Nistor Andrei prin intermediul lui Cojocaru Igor , pentru ca aceștia să realizeze influența promisă asupra persoanelor publice menționate, iar după discuție aproximativ la orele 00.30 data de 28.03.2019, Cojocaru Igor în cadrul întâlnirii pe care a avut-o cu martorul denunțator Nistor Andrei, pe teritoriul stației PECO „Lukoil” amplasată pe strada de centură a or. Râșcani, a pretins în continuare de la acesta suma de 2 500 euro pentru sine și pentru complicității săi, condiționând transmiterea banilor anume prin el, totodată dând asigurări că ulterior acțiunile lui x vor fi posibil de recalificat în altă componentă de infracțiune mai ușoară, iar în caz că suma nu va fi transmisă ultimul riscă închisoare re un termen de până la 15 ani.

Ulterior, la 04.04.2019 aproximativ la ora 20.00-21.00, Cojocaru Igor în cadrul discuției cu Nistor Andrei, care a avut loc la stația de alimentare PECO „Lukoil” din or. Edineț, pentru a fi mai convingător și a-l determina în cele din urmă pe Nistor Andrei să transmită suma de bani de 2 500 euro pe care o pretindea împreună cu complicității săi, prin intermediul aplicației „Viber”, conectând difuzorul, l-a contactat pe Andrițchi Vadim cu care a dus discuții referitor la termenul limită a transmiterii de

către Nistor Andrei a sumei pretinse, iar Andrițchi Vadim în cadrul discuției date a comunicat că va concretiza termenul limită de transmitere a sumei de 2 500 euro și va reveni cu un sunet. În perioada imediat următoare Cojocaru Igor a fost apelat de către Tîltu Serghei de două ori prin aplicația „Viber”, ultimul stabilind termenul limită de transmitere a sumei de 2 500 euro până la data de 07.04.2019, condiționând transmiterea sumei pretinse prin intermediul lui Cojocari Igor.

Astfel, la 07.04.2019, pe parcursul zilei, în scopul realizării intențiilor sale criminale, Cojocaru Igor prin înțelegerea prealabilă avută cu Andrițchi Vadim și Tîltu Serghei, susținând în continuare că prin intermediul complicilor săi are influență asupra Ofițerului de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Florești, care efectuează urmărirea penală pe cauza penală menționată, și procurorilor din cadrul Procuraturii raionului Florești care conduc urmărirea penală pe cauza penală nominalizată, a primit personal, pentru sine și complicii săi, aproximativ la ora 13.50 sub controlul angajaților DGT Nord a CNA, de la Nistor Andrei, în incinta magazinului ce aparține SRL „X” din s. X r. Edineț mijloace bănești în suma totală de 2 500 euro, care conform cursului valutar oficial stabilit de BNM pentru data de 07.04.2019 constituia 48 900 lei, sub pretextul de a transmite aceste mijloace bănești persoanelor publice menționate, în calitate de remunerare, pentru a-i determina pe ultimii să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și anume să adopte o decizie privind înlocuirea măsurii preventive arestul preventiv aplicată în privința lui Obadă Serghei cu o altă măsură preventivă non-privativă de libertate.

3. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, inculpații Andrițchi Vădim și Tîltu Serghei au declarat apeluri, prin care au solicitat casarea sentinței parțial a instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii în latura pedepsei complimentare privind neaplicarea acesteia și reducerea la limita minimă potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a pedepsei aplicate sub formă de amendă. Cu sentința emisă inculpații nu sunt de acord parțial și anume în aplicarea pedepsei complimentare, solicitând ca aceasta să nu fie aplicată, cât și cu faptul că pedeapsa sub formă de amendă nu a fost redusă la limita minimă. Instanța de fond la aplicarea pedepsei complimentare a motivat că, a respectat indicațiile CSJ expuse în recomandarea cu nr. 61 cu referire la art. 65 alin. (1) și (3) Cod penal, care stipulează că, „privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, dacă instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate”.

Totodată instanța de fond neargumentând care ar fi motivul imposibilității menținerii funcției.

Astfel, prin prisma celor indicate, în temeiul art. 65 Cod penal instanța de fond a ajuns la concluzia de a priva de dreptul de a exercita funcții publice în cadrul MAI pe un termen de 4 ani, fapt cu care nu pot fi de acord.

Este de menționat faptul că cauza penală a fost judecată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, depunând o cerere în sensul dat, prin care au recunoscut vina și săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și au solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, circumstanță care relevă atitudinea conștiincioasă a lor față de fapta comisă și urmările acesteia.

Totodată, de către instanța de fond nu a fost luată în considerație unele circumstanțe atenuante și anume existența copiilor minori, componența familiei căror unicul întreținător sunt ei, la materialele dosarului sunt anexate înscrisuri care confirmă acest fapt, caracteristica pozitivă, fără antecedente penale, unica sursă de existență a familie este salariul primit din cadrul IP, precum și faptul că amenda stabilită urmează a fi achitată la fel din salariu care urmează să-l primesc fapt realizat doar prin activitate, precum și că urmează să respect prevederile art. 17 alin. (6) a Legii nr. 320 din 27.12.2012, în caz vor restitui cheltuielile pentru studii, circumstanțe pe care instanța de fond nu le-a luat în considerație, dar care solicită ca instanța de apel să le aprecieze.

Sentința instanței de fond o susțin parțial, sunt de acord în ce privește aplicarea pedepsei principale în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, sub formă de amendă însă nu este de acord cu faptul că s-a dispus aplicarea în mărime de 3 000 unități convenționale și că nu s-a redus la limita posibilă, precum și nu sunt de acord cu aplicarea pedepsei complementare în baza art. 65 alin. (3) Cod penal, cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice în MAI a RM pe un termen de 4 ani.

Referitor la aplicarea pedepsei sub formă de privarea de dreptul de a exercita funcții publice în cadrul MAI pe un termen de 4 ani, reiterează următoarele argumente: regretă foarte mult faptele comise, se caracterizează exclusiv pozitiv, nu se află la evidentă la medic psihiatru și narcolog, este la prima abatere de la lege, are la întreținere un copil și soția, este unicul întreținător al familiei, a recunoscut vinovăția, iar circumstanțele agravate nu au fost constatate.

Ținând cont de faptul că art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, nu conține în sine pedeapsa complementară de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate", a solicitat casarea sentinței în partea complementare, acordând o șansă de a munci, deoarece unica sursă de venit și întreținere a familiei este activitatea în MAI.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2020, au fost admise apelurile declarate de către inculpații Andrițchi Vadim și Țiltu Serghei, casează parțial sentința primei instanțe în latura pedepsei stabilite cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțată o nouă hotărâre, prin care s-a dispus excluderea aplicării pedepsei complementare stabilită în temeiul art. 65 alin. (3) Cod penal sub formă de privare de dreptul de a ocupa funcții publice în organele Ministerului Afacerilor Interne a RM aplicate inculpaților Andrițchi Vadim și Țiltu Serghei. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și au dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților Andrițchi Vadim și Țiltu Serghei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(2) lit. b) Cod penal.

În cadrul judecării cauzei în prima instanță de judecată inculpații Andrițchi Vadim și Țiltu Serghei și-au recunoscut integral vinovăția, au recunoscut probele acumulate în faza urmăririi penale și a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Însă instanța de apel a considerat ilegală sentința instanței de fond în ceea ce ține latura pedepsei stabilite inculpaților Andrițchi Vadim și Tîltu Serghei în baza art. 326 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei, din personalitatea inculpaților instanța de apel a considerat că, instanța de fond la adoptarea sentinței privind aplicarea pedepsei complementare și anume privarea de dreptul de exercita funcții publice în cadrul MAI lui Andrițchi Vadim și Tîltu Serghei în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, a unei pedepse sub formă de amendă care nu a fost redusă la limita minimă incorect a aplicat față de aceștia prevederile art. 65 alin. (3) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, dispoziția alin. (3) art. 65 Cod penal, statuează, că privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată a considerat imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Reieșind din dispozițiile acestei norme penale, și anume prin sintagma „poate” se atestă, că stipulările de la alin. (3) art. 65 Cod penal, nu sunt obligatorii, dar sunt lăsate la discreția instanței de judecată, urmând ca aceasta să motiveze necesitatea aplicării pedepsei , complementare. La caz, instanța de fond nu a argumentat soluția privind aplicarea pedepsei complementare raportată la situația de fapt reținută în cauză, făcând doar uz de dispoziția legală prescrisă și citarea obligațiilor pe care le are polițistul conform legii, fără a desfășura concluziile în această parte, întru a fi stabilit clar de care împrejurării specifice ale funcției publice deținute s-a folosit la săvârșirea infracțiunii imputate, în condițiile în care dispozițiile art. 65 alin. (3) Cod de procedură penală, nu sunt obligatorii și se aplică excepțional, Astfel, instanța de apel a statuat că, instanța de fond la aplicarea pedepsei complementare nu au ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, precum și de prevederile Părții generale a Codului penal și a aplicat-o neargumentat, fapt ce impune necesitatea de a se interveni în decizia supusă apelului.

Instanța de apel a considerat că, potrivit circumstanțelor invocate, sunt de natură că pedeapsa este posibilă fără aplicarea prevederi art. 65 alin. (3) Cod penal, cu păstrarea de către inculpați a dreptului de a exercita profesia în MAI, scopul pedepsei penale în cazul dat fiind posibil de atins doar prin aplicarea prevederilor pedepsei prevăzute de legislator de sancțiunea art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, sub formă de amendă stabilită de instanța de fond în limitele sancțiunii prevăzute de lege, care de altfel nici nu a fost redusă din limita minima potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât inculpații Andrițchi Vadim și Tîltu Serghei au câte un copil minor la întreținere, soții însărcinate și sunt uncii întreținători ai familiei.

În aspectul celor menționate, instanța de apel a conchis că apelul declarat de către inculpați urmează admis, iar sentința instanței de fond casată parțial

5. Nefiind de a cord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită, casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe. Recurentul invocă dezacordul cu decizia instanței de apel care a exclus pedeapsa complimentară, fără a desfășura concluziile în această parte. De asemenea, în

acțiunile inculpaților nu au fost stabilite care-va circumstanțe atenuante care ar putea fi luate în considerație la individualizarea pedepsei și avînd în vedere că inculpații dețineau funcții publice, pedeapsa doar cu amendă este inechitabilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținînd cont de opinia inculpaților expuse în referințe, prin care solicită inadmisibilitatea acestuia, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de către inculpat, acesta invocă temeiurile de casare prevăzute de pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; precum și când 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, procurorul critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume acesta își expune dezacordul cu neaplicarea de către instanța de apel în privința inculpaților Andrițchi Vadim și Tîltu Serghei a pedepsei complementare – privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele Ministerului Afacerilor Interne al RM pe un termen de 4 ani, aspect ce urmează a fi verificat și asupra căruia Colegiul se va expune în continuare.

Astfel, potrivit sentinței, Andrițchi Vadim și Tîltu Serghei au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 3000 unități convenționale pentru fiecare.

În conformitate cu art. 65 alin. (3) Cod penal, au fost privați Andrițchi Vadim și Tîltu Serghei de dreptul de a exercita funcții publice în cadrul MAI pe un termen de 4 ani.

La rîndul său, judecînd apelurile declarate de către Andrițchi Vadim și Tîltu Serghei, instanța de apel a ajuns la concluzia casării sentinței, în latura pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus excluderea aplicării pedepsei complementare stabilită în temeiul art. 65 alin. (3) Cod penal sub formă de privare de dreptul de a ocupa funcții

publice în organele Ministerului Afacerilor Interne a RM aplicate inculpaților Andrițchi Vadim și Tîltu Serghei. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

În susținerea concluziei cu privire la neaplicarea pedepsei complementare vizate, instanța de apel a reținut argumentele inculpaților precum că, „prin sintagma „poate” se atestă, că stipulările de la alin. (3) art. 65 Cod penal, nu sunt obligatorii, dar sunt lăsate la discreția instanței de judecată, urmând ca aceasta să motiveze necesitatea aplicării pedepsei , complementare. La caz, instanța de fond nu a argumentat soluția privind aplicarea pedepsei complementare raportată la situația de fapt reținută în cauză, făcând doar uz de dispoziția legală prescrisă și citarea obligațiilor pe care le are polițistul conform legii, fără a desfășura concluziile în această parte, întru a fi stabilit clar de care împrejurării specifice ale funcției publice deținute s-a folosit la săvârșirea infracțiunii imputate, în condițiile în care dispozițiile art. 65 alin. (3) Cod de procedură penală, nu sunt obligatorii și se aplică excepțional, Astfel, instanța de apel a statuat că, instanța de fond la aplicarea pedepsei complementare nu au ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, precum și de prevederile Părții generale a Codului penal și a aplicat-o neargumentat, fapt ce impune necesitatea de a se interveni în decizia supusă apelului

Mai mult ca atât inculpații Andrițchi Vadim și Tîltu Serghei au câte un copil minor la întreținere, soții însărcinate și sunt uncii întreținători ai familiei.”

Având în vedere raționamentele care au format convingerea instanței de apel cu privire la neaplicarea dispozițiilor art. 65 Cod penal și anume stabilirea pedepsei complementare – privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele Ministerului Afacerilor Interne al RM pe un termen de 4 ani, instanța de recurs o apreciază ca fondată, urmând a fi menținută decizia instanței de apel în partea complementară menționată din următoarele considerente.

Acțiunile inculpaților au fost încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar sancțiunea acestei norme stipulează pedeapsa cu amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 5000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Având în vedere aceste prevederi legale, Colegiul penal atestă că norma penală incrimină inculpaților nu prevede pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a ocupa funcții publice.

Prin urmare, în opinia Colegiului penal, concluziile instanței de apel cu privire la neaplicarea pedepsei complementare în cazul inculpaților Andrițchi Vadim și Tîltu Serghei, sunt pe deplin argumentate din punct de vedere legal.

Colegiul penal relevă, că dispoziția alin. (3) art. 65 Cod penal statuează, că privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Reieșind din dispozițiile acestei norme penale, și anume prin sintagma „poate” se atestă, că stipulările de la alin. (3) art. 65 Cod penal, nu sunt obligatorii, dar sunt

lăstate la discreția instanței de judecată, urmând ca aceasta să motiveze necesitatea aplicării pedepsei complementare.

La caz, instanța de apel a argumentat soluția privind neaplicarea pedepsei complementare raportată la situația de fapt reținută în cauză, în condițiile în care dispozițiile art. 65 alin. (3) Cod de procedură penală nu sunt obligatorii și se aplică excepțional.

Astfel, Colegiul penal statuează, că instanța de apel la aplicarea pedepsei complementare au ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, precum și de prevederile Părții generale a Codului penal și a aplicat-o argumentat, fapt ce impune necesitatea de a menține decizia supusă recursului.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-417 Cod de procedură penală, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Liliana Pasat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2020, în cauza penală, în privința lui *Andrițchi Vadim XXX și Tiltu Serghei XXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **14 august 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan